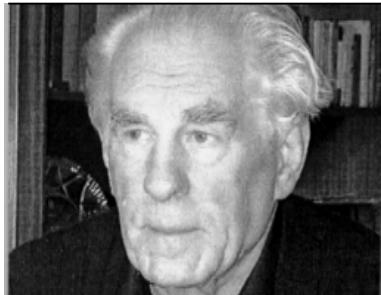

паэзія

пізеня

Ніл Гілевіч

...гэта лёс, гэта вырак такі –
мой і ваш, і няшчаснага краю...

А съяцло ўсё ідзе

Дух Бацькаўшчыны

Адкуль бярэцца ён? З травы і зёлак,
З лясоў, што засланяюць небасхіл,
З крыніц бруістых, з тоняў у азёрах,
З крыжоў збуцьвельных і з саміх магіл.

Куды ні ступіш – скрэзь і ўсяды чутна
Яго ўсяіснасць. Так задумаў Бог –
Каб, як бы ні было табе пакутна,
Свой родны край ты разлюбіць ня змог.

* * *

І б’е, і б’е ў душу
Нязмоўчна, як прыбой:

«Ня будзь самім сабой!
Ня будзь самім сабой!

Аддай імя съпярша,
А з іменем – і душу.
Нашто табе душа?
Нашто табе імя?

Мы ўпішам нумарок –
І ў пашпарт, і ў дыплом,
І ў візу на Парыж...
І на магільны крыж.

* * *

Ведаў: будзеце зноў і хлусіць,
І віляць перад праведным словам,
А я зноў буду Бога прасіць,
Каб яно на здароўе пайшло вам.

Разумею ваш клопат, браткі, —
Разумею і крыўды ня маю:
Гэта лёс, гэта вырак такі —
Мой і ваш, і няшчаснага краю.

ЧЫЙ КРЫК?

Новая беларуская лічылка

«Селі? Селі! Пачынаем
У апосталаў гуляць.
Колькі іх мы сёньня маєм?
Раз, два, тры, чатыры, пяць!
Я — апостал, ты — апостал,
Ён — апостал і прарок,
Ты — амаль ужо апостал,
Аддзяляе толькі крок.
Напалову ты — апостал,
Ты — на чвэрць, а ты — на трэць».

Раптам нейчы крык з пагоста:
«Цыш, блазнота! Не дурэць!»

Па чужых узорах...**ТАНКА**

* * *

Той, хто праславіў
Бацькаўшчыну — папрасіў
Два метры зямлі,
Каб вярнуцца з чужыны...
З удзячнасці — не далі.

* * *

І я зразумеў:
Хоць кінся грудзьмі на дот
За волю Тваю —
І з амбразуры зъяняты
Не пераканаю іх.

* * *

Часьцей і часьцей
Апынаюся думкай
На тым пагорку,
Дзе мама, сястра і брат.
І камяні. І сосны.

* * *

Скора ўжо, скора
Пройдзе, я веру, Гасподзь
Па нашай зямлі.
Толькі патрапіць бы нам
Ступіць у яго съяды.

* * *

Ужо холадна,
Ужо хочацца ў хату
Падацца з двара
І з напаленай грубкай
Павітацца далоньмі.

* * *

Гляджу на пусты,
Голы садок. А ў думках:
З кім я? І што я?..
На бязылістай галінцы
Склее забыты яблык.

* * *

Музыка лесу
Заўсёды ў душу спакой
Мне навяvalа.
Што ж гэта сёньня так
Хвоі шумяць трывожна?

* * *

Між чорных ялін —
Сонечна-жоўтыя спрэс,
Сям-там бярозы, —
Бы съвetchкі гараць, каб я
Не заблудзіўся ў нетры.

* * *

Вы — мaeце ўсё,
А я — толькі вяргіняў
Кустоў дзесятак.
Што ж трэба вам ад мяне?
Даць на развод? Вазыміце!..

* * *

Зыненавідзеўшы
І прадаўшы ў няволю
Родную мову,
Гэнныя дочки-сыны
Прададуць і Радзіму.

* * *

Аж ня верыцца,
Гледзячы ў вочы жыццю,

Што колісь і мы
Мелі гонар дзяржаўных,
Свабодных душой, людзей.

* * *

Гэтыя возьмуць
Верх ва ўсім і заўсёды,
Бо ў іх у вачох —
Тое, чаго не было
У вачох маіх продкаў.

* * *

Пад вечар набіў
І сяньнік і падушку
Шэптам мурагу,
Водарам съпелых зёлак.
Што сёньня прысьніца мне?

* * *

Рэдкая ўдача —
Сонечны дзень пасярод
Восені чорнай.
Як узнагарода тым,
Хто чакае і верыць.

* * *

Уночы яна
Так сырадоем пахла,
Як быццам у ім
Выкупаная была.
Трыумфавала съятасць.

* * *

Гронкі каліны
Ярка зырчаць на сонцы
Над снегжным долам.
Занадта прыгожыя,
Каб не заўважылі іх.

* * *

Чаму ты, браток,
Гэтак крычэў на мяне –
Дзіка, сіберна?
Чаму не дае мне Бог
Забыць гэну злосыць тваю?

* * *

Мне цяжка вельмі:
Я знаю, што зрабілі
За сотні гадоў
З нашай ліцьвінскай душой
Чужакі-акупанты.

* * *

Дзед мой казаў так:
«Якая розыніца, хто —
Жандар ці гандляр —
Сядзе на галаву мне?
Скіну — хто б з іх ні ўсеўся!»

* * *

Позна, брат, позна
За локаць сябе кусаць.
Хто ж вінаваты,
Што быў і съяпны, як крот,
І, як дзіця, наїўны.

* * *

Памяць маленства:
«Прысак табе на язык!
Соль табе ў вочы,
А галавешка ў зубы!»
Божа, як страшна было!

* * *

«Наша краіна, —
Тлумачыць турыстам гід, —
Цікавая тым,
Што межыць амаль усьцяж
З уласнымі землямі!»

* * *

Кожны дзень думаць:
Якая трагедыя
Нас напаткала!
Думаць і не прыдумаць
Нічога, апроч: «За што?»

* * *

Хлусьню пра мяне
Ты ў імя Беларусі
Пакінуў жывым.
Я ж праўду ў імя таго ж
Мушу ўзяць у магілу.

* * *

Убачыўши, як
Садзяць дзіця на каня,
Съветла ўсьміхнуўся.
Калісці, жыцьцё назад,
Знаў гэту радасць і я.

* * *

Белы бярэзынік,
У верасьнёвым сонцы,
У ціхай журбе.
Даўно ўжо яго няма!
А съятло ў душу ўсё йдзе.

• • • • • • • • • • • • • • •